

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΕ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΜΟΝΗ

Διωγμοὶ Μοναχῶν μὲ ὀρθόδοξο φρόνημα

Μοναχὸς Γαβριήλ
Ἱερὸν Κελλίον Ὀσίων
Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ
καὶ Ἀρσενίου Καππαδόκου
Ἱερᾶς Μονῆς Κουτλουμουσίου
Ἁγ. Ὁρους Ἄθω

Ἐν Ἁγίῳ Ὁρει τῇ 25-6-2022

Πανασιολογιώτατον Καθηγούμενον
Ἀρχιμανδρίτην π. Νικόλαον
καὶ σεβαστὴν Γεροντίαν
Ἰ. Μ. Κουτλουμουσίου

Σεβαστοὶ πατέρες Εὐλογεῖτε.

Μὲ τὸν ἀρμόζοντα σεβασμὸ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μοναστηριακὴν ἀρχὴν ὄλων τῶν ἐξαρτηματικῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς μας, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ἀπασχολήσω γιὰ ἓνα σοβαρότατο θέμα, τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθεῖ μὲ φιλάδελφα αἰσθήματα καὶ μὲ βᾶση τὴν ὑποχρέωση ὄλων τῶν Χριστινῶν, καὶ ἰδιαίτερα ἡμῶν τῶν Μοναχῶν, νὰ μὴν ὑποχωροῦμε σὲ θέματα Πίστεως καὶ Ἀληθείας.

Πρόκειται γιὰ τὸν ἀδικαιολόγητο ἀφιλάδελφο καὶ ἐξοντωτικὸ διωγμὸ πού ὑφίσταται ἐδῶ καὶ χρόνια ὁ ἀδελφός μας Γέρων Κοσμᾶς Ἱερομόναχος, τῆς Καλύβης τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, πού ἀνήκει εἰς τὴν ὑφ' ὑμᾶς Σκήτην τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Ὁ ἐν λόγῳ ἱερομόναχος ζεῖ στὸ Ἅγιον Ὅρος ἐδῶ καὶ τριάντα δύο (32) χρόνια, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τελευταῖα εἴκοσι (20) ὡς Κουτλουμουσιανὸς ἐξαρτηματικὸς μοναχὸς στὴν Καλύβη πού ἐμνημονεύσαμε.

Οἱ λόγοι πού μὲ ὤθησαν νὰ σᾶς ἀπευθύνω ἀδελφικὰ τὴν παρούσα ἐπιστολὴ εἶναι οἱ ἑξῆς: Ὁ ἱερομόναχος Κοσμᾶς εἶναι πνευματικόν μου τέκνον, καὶ λόγῳ αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ δεσμοῦ γνωρίζω τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἰδιαίτερος τις κατηγορίες πού τοῦ προσάπτουν οἱ διοικήσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τῆς Σκήτης, οἱ ὁποῖες εἶναι ἄδικες καὶ ἀνυπόστατες παντελῶς. Ἡ ἀπόφασή του νὰ μὴ μετέχει τῆς κοινῆς λατρείας στὸ Καθολικὸ τῆς Σκήτης, ὡς καὶ ἡ ἀποφυγὴ ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μὲ τοὺς Πατέρες τῆς Σκήτης, ἔχουν δογματικὸ καὶ ἱεροκανονικὸ ὑπόβαθρο. Δὲν θέλει νὰ μνημονεύει τὸν αἰρετίζοντα πατριάρχη Βαρθολομαῖο, πρωτεργάτη καὶ στύλο τῆς παναίρεσης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, διότι

μνημονεύοντάς τον δηλώνει ότι πιστεύει και αυτός τὰ ἴδια. Ὡς πρὸς τὴν ἀποφυγὴ κοινωνίας πρὸς τοὺς πατέρες τῆς Σκήτης πράττει ὀρθῶς, διότι ἔχουν κοινωνία μὲ τοὺς σχισματικούς καὶ ἀχειροτόνητους τῆς Οὐκρανίας, τοὺς ὁποίους δὲν ἀναγνωρίζουν οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τοὺς μισοὺς Ὀρθοδόξους, οἱ δέκα ἀπὸ τὶς δεκατέσσερις αὐτοκέφαλες ἐκκλησίες. Θὰ σκεπτόσασταν ποτὲ νὰ συστήσετε στοὺς κληρικούς καὶ μοναχοὺς αὐτῶν τῶν δέκα ἐκκλησιῶν νὰ ἔχουν κοινωνία μὲ τοὺς σχισματικούς, ὅπως ἔπραξαν δυστυχῶς καὶ κάποιοι Ἁγιορεῖτες ἡγούμενοι, ἱερομόναχοι καὶ μοναχοί; Μήπως ἀντὶ νὰ διώκετε τὸν π. Κοσμᾶ, ἔπρεπε ὡς Ἱερὰ Μονὴ νὰ ζητήσετε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Κοινότητα νὰ μὴ ἀναγνωρισθεῖ ὁ νέος ἀντικανονικὸς μητροπολίτης Κιέβου Ἐπιφάνιος, καὶ νὰ μὴν ἐπιτραπεῖ στοὺς κληρικούς τῆς νέας ψευδοαυτοκέφαλης ἐκκλησίας νὰ ἐνεργοῦν ὡς Ὀρθόδοξοι κληρικοί, ὅταν ἐπισκέπτονται τὸ Ἅγιον Ὄρος;

Αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ αἰτία τῆς, καθ' ὑμᾶς, ἀπαράδεκτης καὶ δῆθεν ἀντιμοναχικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ καλοῦ ἱερομονάχου, γιὰ τὴν ὁποία ἔπρεπε νὰ ἀλλάξετε γνώμη μετὰ τὶς ἀπαρκέστατες ἐξηγήσεις πού σᾶς ἔδωσε γραπτῶς μὲ τὴν ἀπὸ 31.8.2021/13.9.2021 ἐπιστολὴ του, τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας γνωστοποίησε καὶ σὲ ἐμένα ὡς πνευματικὸ τοῦ πατέρα, μὲ τὸ ὁποῖο συμφωνῶ ἀπολύτως. Ὁ μοναχὸς πρέπει βέβαια νὰ σέβεται τὶς μοναστηριακὰς ἀρχὰς καὶ νὰ τηρεῖ τὰ ὑπεσχημένα, τὶς συνάξεις, τὰ ὁμόλογα, τὶς κοινὲς πρὸς τὴν Μονὴ καὶ πρὸς τὴν Σκήτη ὑποχρεώσεις. Πάνω ὅμως ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ἀπὸ τὴν πολυπροβαλλόμενη ἀδιάκριτη ὑπακοὴ στοὺς ἡγουμένους καὶ στοὺς ἐπισκόπους, ἀπὸ τὸν παπικῆς ἔμπνευσης ἐπισκοποκεντρισμὸ, ἀκόμη καὶ πάνω ἀπὸ τὴν κοινὴ προσευχὴ καὶ λατρεία εἶναι ἡ ὁμολογία τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς σώζουσας Ἀλήθειας, ἡ ἀπουσία τῆς ὁποίας καθιστᾷ ὅλα τὰ ἄλλα ἄχρηστα. Αὐτὸ δὲν λέγει ὁ μέγας μοναστικὸς ἡγέτης Ὁσῖος Θεόδωρος Στουδίτης ἐπικρίνοντας ὄσους μοναχοὺς τῆς ἐποχῆς του δικαιολογοῦσαν τὶς καινοτομίες καὶ τῆς αἰρέσεις; *Ἐὰν λοιπὸν μοναχοὶ εἰσὶ τινὲς ἐν τοῖς νῦν καιροῖς δειξάτωσαν ἐπὶ τῶν ἔργων. Ἔργον δὲ μοναχοῦ μὴδὲ τὸ τυχὸν ἀνέχεσθαι καινοτομεῖσθαι τὸ εὐαγγέλιον· ἵνα μὴ ὑπόδειγμα τοῖς λαϊκοῖς προτιθέμενοι αἰρέσεως καὶ αἰρετικῆς συγκοινωνίας τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπωλείας λόγον ὑφέξωσιν*» (PG 99, 1049).

Τὸ νὰ μὴ ἐπικοινωνοῦμε μὲ αἰρετικούς καὶ σχισματικούς εἶναι σταθερὸ δίδαγμα τῆς Ἀποστολικῆς καὶ Πατερικῆς Παραδόσεως, καὶ εἶναι ἀναρίθμητες οἱ εὐαγγελικὲς καὶ πατερικὲς θέσεις. Περιορίζομαι νὰ ὑπενθυμίσω ἀπλῶς δύο παραδείγματα, ἐνὸς μεγάλου ἀσκητοῦ πού ἐθεμελίωσε τὸν Μοναχισμὸ καὶ ἀποκαλεῖται καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, καὶ τοῦ μεγίστου τῶν θεολόγων τῆς δεύτερης χιλιετίας, πού ἐλάμπρυνε ὡς Ἁγιορεῖτης καὶ ἐδόξασε ὀλόκληρη τὴν Ὀρθοδοξία ἀλλὰ καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἀναφέρομαι στὸν Μέγα Ἀντώνιο καὶ στὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ. Γιὰ τὸν πρῶτο μᾶς διηγεῖται ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ὅτι ἦταν θαυμαστὸς καὶ εὐσεβὴς σὲ θέματα πίστεως. Δὲν ἐπικοινωνήσε ποτὲ μὲ τοὺς σχισματικούς Μελιτιανούς, οὔτε μὲ τοὺς αἰρετικούς Μανιχαίους καὶ τοὺς Ἀρειανούς, ἐκ τῶν ὁποίων κάποιους τοὺς ἔδιωξε ἀπὸ τὸ μοναστήρι του, ὅταν ἀπὸ τὴν συζήτησιν ἔμαθε πῶς πλανῶνται. Εἶπε μάλιστα πῶς οἱ λόγοι τους εἶναι χειρότεροι ἀπὸ τὸ δηλητήριον τοῦ φιδιοῦ: *Καὶ τὰ πιστεῖ δὲ πάννυ θαυμαστοὺς ἦν καὶ εὐσεβὴς. Οὔτε γὰρ Μελιτιανοῖς τοῖς σχισματικοῖς ποτε κεκοινώνηκεν εἰδὼς αὐτῶν τὴν ἐξ ἀρχῆς πονηρίαν καὶ ἀποστασίαν· οὔτε Μονιχαίοις ἢ ἄλλοις τισὶν αἰρετικοῖς ὠμίλησε φιλικά, ἢ μόνον ἄχρι νουθεσίας τῆς εἰς εὐσέβειαν μεταβολῆς,*

ηγούμενος και παραγγέλλων τὴν τούτων φιλίαν και ὀμιλίαν βλάβην και ἀπώλειαν εἶναι ψυχῆς. Οὕτω γοῦν και τὴν τῶν Ἀρειανῶν αἵρεσιν ἐβδελύσσετε, παρήγγελλέ τε πᾶσι μήτε ἐγγίζειν αὐτοῖς μήτε τὴν κακοπιστίαν αὐτῶν ἔχειν. Ἀπελθόντας γοῦν ποτέ τινας πρὸς αὐτὸν τῶν Ἀρειομανιτῶν, ἀνακρίνας και μαθῶν ἀσεβοῦντας, ἐδίωξεν ἀπὸ τοῦ ὄρους λέγων ὄφρων ἰοῦ χείρονας εἶναι τοὺς λόγους αὐτῶν» (Βίος 68).

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὡς Ἀγιορείτης ἱερομόναχος, διέκοψε τὴν μνημόνευση τοῦ αἰρετίζοντος Πατριάρχου Ἰωάννου Καλέκα. Σὲ ἐπιστολὴ του «Πρὸς τὸν εὐλαβέστατον ἐν Μοναχοῖς κὺρ Διονύσιον» ἐξ ἀρχῆς σημειώνει ὅτι ὑπάρχουν τρία εἶδη ἀθεΐας. Στὸ πρῶτο εἶδος ἀνήκουν οἱ κατ' ἐξοχὴν ἄθεοι, ὅσοι δηλαδὴ ἀρνοῦνται τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ. Στὸ δεῦτερο εἶδος ἀθεΐας ἀνήκουν οἱ αἰρετικοί, πού διαστρεβλώνουν τὴν περὶ Θεοῦ διδασκαλία, και στὸ τρίτο εἶδος ἀθεΐας ἀνήκουν ὅσοι σιωποῦν και δὲν ἐλέγχουν τοὺς ἀθέους τοῦ πρῶτου εἶδους και τοὺς αἰρετικούς τοῦ δευτέρου. Ὅπως και σήμερα ὑπῆρχαν και τότε Ἀγιορεῖτες πού δὲν ἠθελαν νὰ ἔλθουν σὲ σύγκρουση μὲ τὸν αἰρετίζοντα πατριάρχη. Ἐπέκριναν μάλιστα τὸν Ἅγιο Γρηγόριο, διότι, ἀντὶ νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὴν προσευχὴ και νὰ ἀσκεῖ τὴν ὑπακοή, ὅπως συμβουλεύουν και οἱ σημερινοὶ αἰρετίζοντες πατριάρχες, ἐπίσκοποι και ἡγούμενοι, ἀναλώθηκε στὸν ἔλεγχο τῆς πλάνης τοῦ Βαρλαάμ. Δὲν διστάζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ἐνῶ ἦταν ἀκόμη ἱερομόναχος, νὰ ἐλέγξει τὸν Βαρλααμίτη πατριάρχη Ἀντιοχείας Ἰγνάτιο μὲ αὐστηρὴ γλώσσα και νὰ γράψει ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἡ Ἀλήθεια. Ἡ πλάνη και ἡ αἵρεση σὲ βγάζουν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Τώρα οἱ πλανεμένοι και οἱ αἰρετίζοντες διαδίδουν στοὺς ἀκατήχητους πιστοὺς ὅτι τὸ νὰ μὴ μνημονεύεις τὸν πατριάρχη ἢ τὸν ἐπίσκοπο, ἢ ἱεροκανονικὴ δηλαδὴ Ἀποτείχιση, σὲ θέτει ἐκτὸς Ἐκκλησίας, ἐνῶ μέσα στὴν Ἐκκλησία εἶναι οἱ αἰρετικοὶ οἰκουμενιστές. Ἦταν λοιπὸν ἐκτὸς Ἐκκλησίας ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς πού δὲν μνημόνευε τὸν πατριάρχη; Και ἦσαν ἐκτὸς Ἐκκλησίας οἱ τρεῖς ἐπίσκοποι και ὀλόκληρο τὸ Ἅγιον Ὄρος, μεταξὺ αὐτῶν και ὁ Ἅγιος Παῖσιος, πού διέκοψαν τὸ μνημόσυνο τοῦ πατριάρχου Ἀθηναγόρα ἐπὶ τρία ἔτη (1969-1972). Λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος: «Και γὰρ οἱ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας τῆς ἀληθείας εἰσὶ και οἱ μὴ τῆς ἀληθείας ὄντες οὐδὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας εἰσὶ, και τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσον ἂν και σφῶν αὐτῶν καταψεύδοιντο, ποιμένας και ἀρχιποίμενας ἱερούς ἐαυτούς καλοῦντες και ὑπ' ἀλλήλων καλούμενοι· μηδὲ γὰρ προσώποις τὸν χριστιανισμόν, ἀλλ' ἀληθεία και ἀκριβεία πίστεως χαρακτηρίζεσθαι μεμνήμεθα.» (Ἀναίρεσις γραμμάτος Ἰγνατίου 3).

Ὁ δεῦτερος λόγος πού μὲ παρακίνησε νὰ γράψω αὐτὴν τὴν ἐπιστολή, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νὰ δηλώσω τὴν συμφωνία μου γιὰ τὴν ὀμολογητικὴ και ἄξια ἐπαίνων στάση τοῦ ἱερομονάχου Γέροντος Κοσμᾶ, πού στηρίζεται στὴν διαχρονικὴ διδασκαλία και πράξη τῶν Ἀγίων, ἦταν ἡ ἐκτίμησή μου, και τὸ ἐκφράζω αὐτὸ μὲ βαθύτατη θλίψη και πικρία, ὅτι αὐτὸς ὁ χρόνιος και ἀπάνθρωπος διωγμὸς ἐναντίον του οὐσιαστικᾶ στρέφεται και πάλιν πρὸς τὸ ταπεινὸ μου πρόσωπο. Ὁ ἱερομόναχος Κοσμᾶς ταυτίζεται ἀπολύτως πρὸς τὶς θέσεις και ἀπόψεις μου γιὰ ὅσα συνταράσσουν τὴν Ἐκκλησία τὸν τελευταῖο καιρὸ και ἐκθεμελιώνουν τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησιολογία, και γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ εἶναι ὁ μόνος ἱερεὺς τῆς περὶ τὸ Κελλίον μου περιοχῆς, στὸν ὁποῖο μπορῶ νὰ λειτουργοῦμαι και νὰ κοινωνῶ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Μὲ τὴν ἐπιβολὴ λοιπὸν εἰς αὐτόν, χωρὶς σοβαροῦς

λόγους, χωρίς συγκεκριμένα παραπτώματα, τῆς ποινῆς τῆς ἀργίας, ἢ ὅποια κατὰ τὸ Κανονικὸ Δίκαιο ἐπιβάλλεται μὲ συγκεκριμένο κατηγορητήριον καὶ συγκεκριμένη διαδικασία, οὐσιαστικά ἐπιδιώκετε νὰ μᾶς ἀφήσετε ἀλειτούργητους καὶ ἀκοινωνήτους, ἐμένα καὶ τοὺς περὶ ἐμὲ πατέρες, ὅπως ἐπράξατε ἐνωρίτερα διώκοντας τὸν παπα-Εἰρηναῖο ἐντελῶς ἄδικα.

Ὁ τρίτος λόγος γιὰ τὸν ὅποιο σᾶς γράφω αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴ εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ἀποφευχθεῖ ὁ σκανδαλισμὸς τῶν πιστῶν, ποὺ σέβονται καὶ τιμοῦν τὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅταν πληροφορηθοῦν τὰ ἀπάνθρωπα καὶ πρωτάκουστα ἢ ἀνήκουστα μέτρα ποὺ πήρατε ἐναντίον τοῦ ἱερομονάχου Κοσμᾶ, γιὰ νὰ κάμψετε τὶς ὀρθόδοξες ἀντιστάσεις του. Σᾶς εἶναι γνωστά καὶ δὲν θὰ τὰ ἀπαριθμήσω. Δὲν τὸν ἐκάμψατε οὔτε μὲ τὴν ἀπειλὴ τῆς ἐκδίωξης ἀπὸ τὸ Κελλί του, οὔτε μὲ τὴν διακοπὴ παροχῆς νεροῦ ἐπὶ ἑννέα (9) μῆνες. Οἱ μοναχοὶ διώκονται, δὲν διώκουν. Δὲν θὰ ἐπιχειρηματολογήσω περισσότερο, διότι γνωρίζω ὅτι θὰ σᾶς παροργίσω, ἂν ἤδη δὲν σᾶς παρώργισα, ὑποστηρίζοντας ἕναν ἀδίκως διωκόμενο, συκοφαντούμενο καὶ ἐκβιαζόμενο ἀδελφό μας. Ἡ πατρικὴ καὶ ποιμαντικὴ σας μέριμνα ἔπρεπε νὰ στραφεῖ πρὸς ἄλλους ἐξαρτηματικούς ἀδελφούς τῆς Μονῆς μας, ποὺ ἔχουν ξεφύγει τελείως ἀπὸ τὴν ὁδὸ τῆς μοναχικῆς ζωῆς καὶ τελείωσης, καὶ αὐτοὺς ἔπρεπε νὰ νουθετήσετε καὶ νὰ συνετίσετε, καὶ ὄχι τὸν παπα-Κοσμᾶ, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν δική μου καθοδήγηση καὶ ἄλλων Γερόντων πράττει τὰ αὐτονόητα, τὰ εὐάρεστα εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἐξουσιαστὲς τῶν τοῦ κόσμου.

Οἱ ἀδίκως καὶ ἀντικανονικῶς ἐπιβαλλόμενες ποινές, ὅταν προέρχονται ὄχι ἀπὸ ἀδελφικὴ καὶ πατρικὴ μέριμνα, ἀλλὰ ἀπὸ προσπάθεια ἐκβιασμοῦ καὶ ἐκφοβισμοῦ πρὸς ἐπιτυχίαν ἀντορθοδόξων στόχων, δὲν ἐπικυρώνονται ἀπὸ τὸν Θεό. Αλλοίμονον ἂν ὁ Θεὸς ἐνέκρινε τοὺς διωγμοὺς αἰρετικῶν καὶ αἰρετιζόντων ἐναντίον τῶν Ὀρθοδόξων.

Εὐχομαί ὁ Θεὸς ταῖς πρεσβείαις τῶν ὁμολογητῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ ἰδιαίτερος τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων νὰ ἐνισχύσει περαιτέρω τὸν παπα-Κοσμᾶν εἰς τὴν ὀρθόδοξον πορείαν καὶ νὰ φωτίσει καὶ ὑμᾶς νὰ σταματήσετε νὰ τὸν διώκετε ἀδίκως. Ἡ ποινὴ τῆς ἀργίας ποὺ τοῦ ἐπιβάλατε ὡς πρὸς τὸ ἱεροπρακτεῖν ἐπὶ ἕξι μῆνες δὲν εἶναι «ἀφυπνιστικὴ», ὅπως νομίζετε, ἀλλὰ ἄδικη καὶ ἐκδικητικὴ! Ἄλλοι πρέπει νὰ ἀφυπνισθοῦν καὶ νὰ κατανοήσουν τὰ διὰ τοὺς μοναχοὺς αὐτονόητα. Κατὰ ἰδική μου συμβουλή καὶ προτροπή, ἀλλὰ καὶ ἄλλων Γερόντων, δὲν θὰ τηρήσει τὸν κανόνα τῆς ἀργίας, διότι δὲν εἶναι σύμφωνος οὔτε μὲ τὸ γράμμα οὔτε μὲ τὸ πνεῦμα τῶν Ἱερῶν Κανόνων, καὶ συνεπῶς οὔτε μὲ τὸν Καταστατικὸ Χάρτη τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ τὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμό τῆς Μονῆς.

Μὲ σεβασμὸ καὶ ἐλπίζοντας στὴν παύση τοῦ διωγμοῦ ἐναντίον μας.

Μοναχὸς Γαβριήλ